Gazeta Lwowska z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 278. Sroda 2. Grudnia 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Peszt, 2. grudnia. Na wczorajszem plenarnem posiedzeniu delegacyi Rady państwa przyjęto budżet ministerstwa marynarki i wydatki nadzwyczajne wraz z rezolucyami według wniosków komisyi jednak z przywróceniem dwóch wykreślonych pozycyi na żądanie Tegetthoffa.

Komisya finansowa Rady państwa przyjęła wniosek Rechbauera, aby do obrady nad przedłożeniem ministerstwa wojny względem niedoboru z r. 1868. przystąpić dopiero po złożeniu rachunków z r. 1868.

Część urzędowa.

Jego Exc. minister sprawiedliwości nadał opróżnioną przy sądzie krajowym wyższym we Lwowie posadę adjunkta sekretarza rady Apolinaremu Schabenbeck adjunktowi sądu powiatowego w Niemirowie.

Część nieurzędowa.

Spodziewane w Peszcie przesilenie ministeryalne zdaje się, że za wpływem Deaka przejdzie bez niebezpieczeństwa. Przynajmniej na konferencyi stronnictwa Deaka w dn. 28. listopada uspokoiły się bardzo umysły. Minister finansów Lonyay rozbierał kwestyę wspólnych pensyi i odwoływał się w ogóle do roztropności stronnictwa, które pewnie nie omieszka wmurować ostatni kamień w wzniesioną z takim trudem budowę. Pierwsze oświadczenia ze strony członków konferencyi nie odpowiadały temu wezwaniu, odwoływano się do opinii publicznej i do uczuć narodowych, które przez te pensye dla mężów absolutnego rządu, będą w sposób niemiły dotknięte, utrzymywano, że te pensye zagrażają w ogóle sprawie narodowej, gdyż mogą one zachęcać obywatelów państwa do służenia absolutyzmowi. Nie podobno też teraz już cofnąć się, gdyż większa część sekcyi zdecydowała, że sejm ma orzekać, czy w ogóle i jakie pensye odnośnym osobom mają być wypłacone. Nakoniec zabrał głos Deak, żeby ułagodzić umysły. Mówił on z energią i przejęciem się godnem tak ważnej sprawy. Rozpoczynając od słów, które powiedział na końcu sejmu z r. 1861: „Miłość ku ojczyźnie mojej, przeważa nienawiść ku jej nieprzyjaciołom“, upominał on członków konferencyi, aby powodując się tą miłością, tłumili te gorzkie uczucia, które jakkolwiek słusznie serca węgierskie owładają na wspomnienie ubiegłych lat ośmnastu. Następnie rozbierał kwestyę pensyi z tą dokładnością i jasnością, która jest właściwą jego wszystkim wykładom, i zestawiwszy wszystkie korzyści i szkody, któreby mogły wyniknąć z odrzucenia projektu ministeryalnego, przyszedł do tego wniosku, że tylko słaby charakter mógłby głos rozumu poświęcić uczuciom dla tego, że te zgadzają się z chwilowym prądem opinii ludu. Zresztą uznaje on sam, że teraz kiedy sekcye oświadczyły się już stanowczo za odrzuceniem §. 2. projekt tak jak jest przedłożony nie mógłby być przeprowadzonym, proponuje tedy, żeby ministra finansów upoważnić, aby te pensye jak dotąd do czasu wypłacał, ale w przyszłym budżecie, żeby przedłożył dokładny projekt ustawy sejmowi o sposobie traktowania tych wspólnych pensyi wraz z spisem imion. Wprawdzie niektórzy członkowie byli przeciwni zdaniu Deaka, ale ostatecznie przy głosowaniu poszli za nim i projekt Deaka wyniesiony został jednogłośnie do uchwały konferencyi. Nasamprzód zabrał jeszcze głos minister Andrassy, zwracając na to uwagę, że pensye te datują się z czasów, kiedy korona zniewolona okolicznościami przyjąć musiała zobowiązania, które naród uwzględnić powinien. Tym sposobem rzecz cała pomyślnie została zakończona.

Druga część księgi czerwonej obejmuje ogół spraw wschodnich, rozbieranych w 96 dokumentach i podzielonych na cztery grupy. Pierwsza z nich dotyczy sprawy kreteńskiej, druga serbskiej, trzecia prześladowania żydów w Multanach, czwarta działalności komitetu bułgarskiego i niejakich wyjaśnień powstania w Bułgaryi.

Sprawa kreteńska. Wątkiem ciągnącym się przez wszystkie akta dyplomatyczne w sprawie powstania kreteńskiego jest wychództwo niezdolnej do broni ludności w powiatach powstańczych. Skargami na ten przez Rosyę i Grecyę podsycany ruch i nadaremne usiłowania sprawozdania nieszczęśliwych wychodźców do ognisk rodzinnych, nacechowane są wszystkie prawie dokumenta owej grupy. Poczynają się one notą internuncyusza do kanclerza państwa z dnia 6 marca r. b. w której bar. Prokesch donosi o zwierzeniach, jakich mu W. Wezyr po powrocie swym z Krety o stanie rzeczy na tej wyspie udzielił. Aali basza mniemał, że powstanie w dwóch miesiącach całkiem wygaśnie, gdyby tylko kres położyć można wychodźtwu. Jeżeli się to nie stanie, może jeszcze powstanie trwać 5 do 6 miesięcy, po czem zapewne się skończy. Bar. Prokesch odpowiedział W. Wezyrowi, „że zbyt wiele jest powodów przypuszczania dalszego przedłużenia się anormalnego stanu rzeczy, który trwa już tak długo i że zapominać nie trzeba, iż dziś flaga grecka na jakimbądź wierzchołku skały i kilka od czasu do czasu danych strzałów, wystarczają, aby widmo powstania utrzymać i Europę wprowadzić w błąd względem istotnego stanu rzeczy.“ Aali basza wskazywał następnie na liberalne instytucye na wyspie i dał do zrozumienia, że przedewszystkiem w Atenach ognisko kreteńskiej sprawy stłumione być musi.

Zgodnie z tem życzeniem Porty, uczynione zostały równie z Wiednia, jak Londynu, jak z Paryża ponownie i w dobitny sposób kroki, aby rząd grecki do uczciwej neutralności skłonić i spowodować do odesłania emigrantów. W nocie bar. Beusta z dnia 23. maja do bar. Testy w Atenach czytać można między innemi: „Nie chcemy bynajmniej wątpić o przeznaczeniach, jakie przyszłość może przechowywać dla Grecyi, zdaje nam się jednak, że przeznaczeniom tym przyniesie tylko uszczerbek jeżeli niezaniecha tego, co z natury swej wznieca jedynie nieufność i niepokój Europy. Niechaj owszem naśladuje grę owych krajów, które otoczone większemi i potężniejszemi państwami, umiały, nie kołysząc się marzeniami o zwiększaniu, wielki stopień pomyślności osiągnąć i wyrobić sobie poczesne stanowisko w swiecie... Jeżeli słowem Grecya weźmie udział w pracach cywilizacyi, może być przedmiotem zazdrości dla ludów sąsiednich i piękną sobie przyszłość zapewnić.“ Mało uwzględniono w Atenach te przyjaźne rady i minister spraw zagranicznych p. Delyanni w obec upomnień, aby nieszczęśliwych zbiegów kreteńskich odstawiono do domów, płonnych tylko używał wybiegów. Dotycząca korespondencya ciągnie się aż do połowy października i z niej się pokazuje, że rząd grecki w nieustannem swem trwaniu przeciw powrotowi emigrantów, których dość nie tajnie wspiera, widzi jeden ze środków urzeczywistnienia projektu anneksyi wyspy.

W dniu 7. maja przesłał bar. Beust następny telegram do c. k. chargé d'affaires p. Puswalda w Atenach. Jeżeli miałaby podstawę wiadomość dochodząca mnie z Paryża, że w Atenach noszą się z myślą przyjęcia do parlamentu greckiego deputowanych z powstańców na Krecie, uczynisz pan z całym naciskiem, rząd, używając argumentów moich w depeszy z d. 23. kwietnia, uważnym na przykre skutki takiego kroku. P. Puswald odpowiedział w nocie z d. 16go, że również obaj posłowie mocarstw zachodnich podobne otrzymali wskazówki i że p. Delyanni na ich zwierzenia oświadczył: że dotąd nie ma urzędowej wiadomości o wyborze podobnych deputowanych, że atoli w razie, gdyby się te wieści potwierziły, rząd królewski swoim międzynarodowym zobowiązaniom zadość uczyni i całemi siłami opierać się będzie urzeczywistnieniu w mowie będącego projektu.

Szczególne i zajmujące intermezzo dyplomatycznych układów o Kretę, tworzy treść rozmów. jakie bar. Beust prowadził z posłem rosyjskim w Konstantynopolu jenerałem Ignatiewem w przejeździe ostatnim go przez Wiedeń. Jak wiadomo odpowiadane były o tem w swoim czasie najbardziej awanturnicze historye, a mianowicie przez tak zwanego korespondenta dyplomatycznego dziennika „Italie“ o projektach, jakie jenerał Ignatiew rozwijać miał bar. Beustowi. P. Beust uznał się owemi wieściami spowodowanym opowiedzieć sam w nocie okólnej z dnia 5go kwietnia 1868 r. treść owej rozmowy. Poufna owa nota brzmi:

„Słyszę, że obiegają wieści, według których jenerał Ignatiew miał się podczas pobytu swego w Berlinie wyrazić za połączeniem wyspy Krety z Grecyą i za niezawisłością rozmaitych państw chrześciańskich w Turcyi w tym duchu, aby państwa owe razem pod zbiorową gwarancyą mocerstw tworzyły konfederacyę, a Konstantynopol uznany był wolnem miastem i wolnym portem. Nie mam powodu zajmować się tą wiadomością, gdy atoli jest prawdopodobnem, że dalej jeszcze rozszerzaną będzie, uważam za właściwe przerwać milczenie, jakie dotąd o rozmowie mej z jenerałem Ignatiewem zachowywałem, milczenie, mające głównie ten powód, że rozmowy te nie zdawały mi się stosownemi do uczynienia ich przedmiotem dyskusyi.

Podczas ostatniej swej bytności w Wiedniu odwiedził mnie jenerał Ignatiew parę razy; miałem sposobność gdzieindziej go jeszcze widzieć. Pospieszam oświadczyć, że w żadnej z naszych rozmów dyplomata rosyjski nie postawił tego projektu. Poprzestał on, gdyśmy w rozmowie dotknęli kwestyi wschodniej, na wzmiance, że instrukcye, jakie z Petersburga odebrał, upoważniają do przypuszczenia, że się zbliżamy do epoki uspokojenia. Co się szczególnie tyczy kwestyi kreteńskiej wyraził on mniemanie, że mało jest nadziei przytłumienia powstania, że mimo wszelkich wysileń Turków, utrzyma się i ciągle pozostanie zapalnym lontem, zdolnym całe państwo ottomańskie podpalić.

Odpowiedziałem mu, że nie zaprzeczam bynajmniej mniej lub więcej ścisłego związku, jaki panuje między położeniem Kreteńczyków i innych poddanych chrześciańskich Porty, że jednak według mego zdania dobrze rozróżniać należy między skutkiem, jaki wywrze na ostatnich, gdy Kreta uposażona zostanie reformami, idącemi aż do całkowitej autonomii i wrażeniem, jakieby zupełne oderwanie się wyspy wywarło. W pierwszej hipotezie mianoby do czynienia z mniej więcej wytężonym ruchem; ruch ten byłby jednak całkiem moralnym, i gdyby się udzielił innym podległym Porcie poddanym, nie tylko nie zamąciłby pokoju na Wschodzie, lecz wzmocniłby nawet powagę Sułtana, któryby przez to inaugurował erę istotnych ulepszeń. Całkiem inaczej byłoby, gdyby Kandya oderwała się od Turcyi, wtedy przykład zaraźliwy nie omieszkałby porwać za sobą innych chrześciańskich ludności, tylko że ruch nie byłby już wtedy ruchem moralnym, któryby z gruntu zatrząsł Wschodem i przetworzył się w powszechny pożar.

Na posiedzeniu sejmu pruskiego dnia 27go listopada przyszła pod obrady sprawa wyboru posłów duńskich Ahlmanna i Krygera. Sprawa ta przybrała rozmiar i wzięła obrot, jakiego się nie spodziewano,

i jakiego sobie rząd zapewne nie życzył.

Sprawozdawca komisyi porządkowej p. Puttkammer przedstawił w przydłuższym i wyczerpującym wywodzie przebieg sprawy i odczytał nowe pismo, które panowie ci w miejsce ustnego tłómaczenia się przedłożyli komisyi, z życzeniem, ażeby takowe podano do wiadomości izby. Pismo to, obnażone z oględnych i powściągliwych zwrotów i wyrażeń, zawierało treść mniej więcej następującą: Jesteśmy posłami Duńczyków, którzy będąc przywiązani do narodu swego i narodowości swej, pragną połączyć się z Danią, do czego traktat pragski niewątpliwie zapewniał im prawo; nie jesteśmy Prusakami, nie chcemy do was należeć, i tak z własnej woli jak z polecenia rodaków naszych przysięgi na konstytucyą waszą złożyć nie myślimy. Sprawozdawca zakończył wywód swój poleceniem wniosku komisyi, która, jak już wiadomo, zaproponowała uznanie obu posłów za nieuprawnionych do zabierania miejsca i głosu w izbie, a następnie wezwanie rządu do rozporządzenia nowych w północnym Szlezwiku wyborów.

Z posłów, którzy się zapisali do głosu, otrzymał go najprzód p. Mollinkrodt, członek dawniejszego stronnictwa katolickiego. Mowca ten dowodził, że izba poselska ma wprawdzie prawo odmówienia miejsca i głosu posłowi, który się uchyla od złożenia przysięgi na konstytucyą, że jednakże nie ma prawa unieważnienia mandatu, który mu powierzyli wyborcy jego. Na podstawie tego wywodu, postawił p. Mallinkrodt wniosek, ażeby izba odrzuciła część drugą propozycyi, w której komisya porządkowa zaleca nowe wybory posłów w miejsce pp. Krygera i Ahlmanna, i ażeby pozostawiła ich sumieniu, czyli żądaną od nich przysięgę złożyć zechcą lub nie.

Następnie zabierał głos p. Kryger, jeden z posłów duńskich, i odczytał obszerny wywód, w którym w imieniu swoim i kolegi swego uzasadniał prawo wyborców ich do połączenia się z Danią, a tłómacząc niemożność ich złożenia przysięgi na konstytucyą państwa pruskiego, do którego należeć niechcą, i utyskując na przykre położenie tymczasowe, w jakim nie z własnej winy znajdują się ich wyborcy, wezwał izbę, ażeby przez pośrednictwo swoje przyczyniła się do ustalenia stanu północnego Szlezwiku na podstawie traktatu miedzynarodowego i sprawiedliwości.

Następni mowcy, którzy z kolei zabierali głosy, pp. Kosch, Elissen i hr. Schwerin, popierali wniosek Mallikrodta. Za wnioskiem komisyi przemawiali pp. Heyse, Wagner i Petersen. Z posłów polskich wystąpił dr. Libelt, który przyrównał położenie Polaków do położenia obecnego Duńczyków w północnym Szlezwiku, i z znaną, płynną wymową swoją poparł podobnież wniosek Mallinkrodta, oświadczając, że posłowie polscy za tymże głosować będą.

Pd kilkogodzinnych rozprawach zamknięto dyskusyą, chociaż kilku jeszcze posłów zgłosiło się do słowa. Kiedy przyszło do głosowania, przyjęła izba dość znaczną większością wniosek Mallinkrodta, który jednakże przyjdzie raz jeszcze pod stanowcze na przyszłem posiedzeniu głosowanie, ponieważ nie był dziś drukiem ogłoszony, czego regulamin izby wymaga.

Wieść krąży, że hr. Bismark za przybyciem swojem do Berlina podejmie na nowo układy z Danią o Szleswik północny, gdyż chciałby kwestyę tę raz zakończyć. Gdy jednak Dania domaga się Alsen i Dyppel, Prusy nie przystałyby na takie żądanie.

„Weser Ztg." która uchodzi za organ półurzędowy, utrzymuje, że dla tego tylko hr. Goltz nie został odwołanym stanowczo z Paryża, lecz tylko otrzymał trzechmiesięczny urlop, iż ze zmianą osoby posła w Paryżu łączyłyby się inne zmiany posłów, jako to księcia Reuss w Petersburgu, br. Werthera w Wiedniu i hr. Usedoma we Florencyi. W każdym zaś razie ks. Reuss przeznaczonym jest do Paryża, lubo w Petersburgu życzonoby sobie zatrzymać go.

W Sztokholmie, d. 28. z. m. był wielki rozruch. Musiano użyć konnicy przeciwko sprawcom tegoż, poczem odczytano ustawę względem buntów.

We Francyi rząd uskromiwszy się nieco z demonstracyami, które mu nie bardzo były na rękę, zajmuje się obecnie tem gorliwiej wyborami. Wybory deputowanego w miejsce zmarłego Havina, który był posłem departamentu Manche, przypadną jeszcze w grudniu. Rząd liczy głównie na lud wiejski, w którym widzi swoję podporę. Opozycya nie wiele korzystała z ostatnich wypadków, poruszających Francuzów. Nadzieje, że przyjdzie do zorganizowania sił, zawiodły. Demokraci czystej wody nie chcą nic słyszeć o ustępstwach; porzucili oni kandydaturę Gueroulta, ponieważ nie ogłosił w piśmie swoim subskrypcyi na pomnik Baudina, Olliviera, bo zanadto podzielał w tej mierze zdanie Girardina, wreszcie Darimona, bo im się zupełnie przeniewierzył. Natomiast stawili na liście kandydatów następnych: pp. Rocheforta, Tenota, autora historyi 2. grudnia, i adwokata Gambettę. Liberalna prasa paryska podrażniona w ostatnich dniach przez rząd, liczy, wiele potrzeba procesów prasowych, ażeby rząd zgubić w opinii publicznej. Rządy Ludwika Filipa wytoczyły 1179 procesów prasowych, skazały publicystów razem na 3141 lat i 8 miesięcy więzienia, na 7,110.500 franków kary i nadto przyprawiły o śmierć 55 dzienników. Minister spraw wewnętrznych pan Pinard, który najwięcej przyczynił się do prześladowania prasy, dąży widocznie do tego, jak się wyrażają liberalne pisma paryskie, aby wstrząsnąć obecnym rządem na golgocie opinii publicznej.

Madrycka „Epoca" pisze z dnia 22. b. m.: „Propaganda republikańska jest bardzo czynną na prowincyach i dzięki staraniom pp. Orense, Castelara i Garrido robi z każdym dniem coraz większe postępy. Na zgromadzeniu republikanów w Walencyi wniósł Garrido, aby przedłożyć Esparterze prezydenturę, zalecając przytem republikanom, ażeby zachowali jak największy porządek i legalnemi środkami dążyli do dopięcia celu. Zgromadzenie liczyło do 3000 osób." Espartero jest jednakowoż dalekim od wszelkich osobistych zamiarów i wyrzekł się takowych publicznie w otwartym liście, wystósowanym do gubernatora Salamanki. W liście tym wzywa Espartero do popierania rządu prowizorycznego i ubolewa, że zwołanie Kortezów tak długo się ociąga.

W Madrycie, d. 29. z. m. odbyła się manifestacya republikańska, głównie na placu Armeria przed pałacem królewskim.

Castelar zawołał: Przysięgnijmy, że nigdy król nie wstąpi do tego pałacu.

Zapowiedziano ponowną manifestacyę republikańską na dzień 13. b. m. na którą mają także przybyć deputacye z prowincyi.

W Stanach Zjednoczonych Ameryki gotuje się wyprawa na Kubę pod pozorem kolonizacyi. Dowódzcą tej wyprawy w Nowym Jorku ma być pułkownik Kerrigan. Z Nowego Orleanu odpłynęli już 10. listopada ochotnicy do Kuby. Lubo doniesienia z tej wyspy odbierane od gubernatora mówią o częściowem poddaniu się powstańców, wszelako napływ ochotników amerykańskich może ożywić na nowo powstanie i narazić Hiszpanię na kosztowną wyprawę i na długą wojnę, choćby się nawet rząd unii w takową nie wmieszał. Jak dalece w Ameryce uważają zabór Kuby za prawdopodobny, przytaczamy ten ustęp z nowojorskiego „Heralda": „Byłoby niesłusznie nazwać ten ruch wyprawą rozbójników morskich. Ameryka bowiem przez synów swoich daje pomoc Kubie domagającej się wcielenia do Stanów Zjednoczonych. Chwila uderzenia nadeszła. Nie było nigdy lepszej do tego sposobności. Walczcie za Królową wysp i rozetnijcie ostatnie węzły, które ją łączą z przeszłością reakcyjną!"

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Podpalenie. D. 30. z. m. staoskarzyciel adjunkt pan Bocheński, obrońca pan adwokat dr. Sermak). Piotr Machowski, z Kobylwał przed sądem (prezyd. radca sądu krajowego pan Jorkasz, nicy wołoskiej pod Lubaczowem, 40 l., stanu wolnego, ob. rz. kat. Oskarzenie opiewa: Po północy d. 8. czerwca b. r. wybuchł ogień w zagrodzie Jana Machowskiego w Kobylnicy, i zaledwie się udało ten pożar ugasić, poczęła się palić odległa stodoła, i pomimo wszelkiego ratunku wraz z budynkami gospodarczemi do szczętu spłonęła. Podejrzenie padło záraz na młodszego brata poszkodowanego, Piotra Machowskiego, albowiem tenże nie tylko często się odgrażał, lecz żona poszkodowanego widziała go nawet owej nocy, jak palący się siarniczek do stodoły przyłożył. Piotr Machowski przyznaje się z wielkim spokojem umysłu, i jako powód podaje zemstę, ponieważ go brat bił i bezpośrednio przed tem zdarzeniem z domu wypędził. Prokuratorya proponuje ciężkie więzienie dożywotnie, sąd skazał go na 18 lat ciężkiego więzienia z postem 2 razowym w każdym miesiącu. Machowski zgłosił rekurs, „bo mu tego troche za wiele."

Przemysł złodziejski. D. 30. z. m. stawał przed sądem (prezyd. radca sądu kraj. p. Petuł, oskarzyciel adjunkt sądowy p. Bocheński) człowiek przemyślny, jakich bardzo mało „w Galicyi" znajdujemy. Jest to Kość Hołowenko, właściciel realności z Szczerca pod Niemirowem, 21 l., ob. gr. k., stanu wolnego. Przed sądem opowiada z widocznem zadowolnieniem cały szereg kradzieży, nawet takich o które się go nikt nie pyta. Mając przystęp do cerkwi szczerzeckiej, którą zwykle zamiatał, wyciągnął z zamkniętej skarbony w grudniu 1867 za pomocą druta 4 złr., i w 2 tygodnie później za pomocą klucza wyjął z niej 7 złr., a 1. kwietnia b. r. wszystkie pieniądze w kwocie 26 złr. Już po pociągnięciu go do odpowiedzialności za kradzieże, rozbił d. 14. kwietnia skarbonę i zabrał znowu wszystkie pieniądze w kwocie 8 złr. Oprócz tego ukradł sąsiadowi motykę. Do sądu w Żółkwi odstawiony umknął w sierpniu z aresztu, i włamał się w nocy przez okno do cerkwi w Porypsach, gdzie rozbił skarbonę i zabrał wszystkie pieniądze w kwocie 33 złr. Sąd skazał go na 10 miesięcy ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu. Obżałowany przyjął wyrok bez namysłu.

— W skutek excesów zaszłych w Horodence dnia 29. z. m. — o czem doniósł telegram zamieszczony w „Gazecie Lwowskiej" z dnia 30. listopada r. b. — delegowana została, jak się dowiadujemy, ze strony sądu karnego osobna komisya śledcza na miejsce dla zbadania sprawy i pociągnienia winnych do odpowiedzialności. Kilku parobków dworskich aresztowano i jak nam donoszą, odkryto już ślady zrabowanych rzeczy.

— Z Wieliczki otrzymujemy zupełnie zaspokajające wiadomości. Przedwczoraj ustawiono szczęśliwie przyrząd rynwowy, zapomocą którego dalszy napływ wody został odwrócony. Wczoraj wieczór miały już być ostatecznie wykończone tamy chroniące od zalewu. Jest przeto wszelka nadzieja, że wypadek, który na razie wzniecał tak wielkie obawy i istotnie zdawał się zagrażać niebezpieczeństwem kopalniom wielickim i samemu miastu, dzięki stosownym i energicznie wykonanym zarządzeniom nie pociagnie za sobą dalszych szkodliwych skutków.

(Samobójstwo.) W Iwanówce w pow. husiatyńskim powiesił się d. 27. z. m. włościanin Antoni Bagiński który poprzednio przez czas dłuższy chorował na melancholię.

(Nieszczęsne wypadki.) Józef Hołowaty z Wołosianki w pow. Turka, wracając d. 17. z. m. z Turzego do domu, poniósł w drodze śmierć przez zmarznięcie. — W Ułaszkowcach w pow. czortkowskim d. 25. z. m. włościanin Bazyli Mielniczuk przygnieciony wozem z drzewem, który się na niego obalił, poniósł śmierć.

– (Zabójstwo.) W Uhercach w pow. lisieckim dnia 23. z. m. na chrzcinach u jednego z włościan pobili się obecni goście i jeden z nich, Józef Bindas, został zabity.

(Węgle kamienne w Australii) niedawno odkryte, grają dziś już znaczną rollę w handlu, bo ułatwiają i ożywiają niezmiernie żeglugę na wschodnio-azyatyckich wodach. Dawniej wszystkie parowce tam krążące zaopatrywały się w ten tak bardzo w żegludze ważny materyał jedynie wprost z Anglii, albo też z magazynów węgla angielskiego na przelądku Dobrej Nadziei istniejących. Same tylko dwie kompanie statków parowych, zwane Peninsular i Oriental Company, zużywają rocznie za 525.000 funtów szterlingów węgla kamiennego. Od paru lat węgle te w większej części pobierają z południowej Walii, mianowicie z kopalń w okolicach miasta Sidney eksploatowanych, a niekiedy nawet i z Chin, przez co oszczędzają owe kompanie na samym węglu rocznie koło 200.000 ft. szt. Nadto węgiel australski przechowuje się daleko lepiej w tych gorących klimatach aniżeli europejski, a inżynierowie oświecenia gazowego w Singapore przekładają go nad wiele innych węgli, bo ma w sobie mniej siarki. Za parę lat węgiel chiński i sachaliński (Sachalin wyspa w pobliżu ujścia Amuru) wywrze także naczny wpływ na ruch statków w północnej części wód wschodnio-azyatyckich.

— „Kuryer Warszawski" donosi, że temi dniami wysłano z Warszawy do Paryża na skutek zamówienia ztamtąd 60 porcyi barszczu z kiełbasą w puszkach blaszanych zalepionych.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu październiku:

	Miejsce targu: Kalwarya zr.	Kalwarya c.	Gorlice zr.	Gorlice c.	Andrychów zr.	Andrychów c.	Muszyna zr.	Muszyna c.	Nowy Targ zr.	Nowy Targ c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	4	75	4	63	4	85	.	.	5	33
„ żyta	3	75	3	47	3	61	3	20	4	9
„ jęczmienia	3	20	2	57	2	62	2	7	3	21
„ owsa	2	.	1	67	2	5	1	35	1	58
„ hreczki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	.	60	1	7	.	69	.	42	.	52
Grochu	4	.	4	46		.	.	.	4	65
Cetnar siana	1	20	1	50	1	.	1	.	1	72
Sąg drzewa twardego	6	50	5	.	7	.	5	.	5	80
„ „ miękkiego	4	.	3	20	5	80	3	.	4	15
Funt mięsa wołowego	.	16	.	20	.	16	.	14	.	13
Miara wina	1	40	1	20	.	.	.	60	1	20
„ piwa	.	20	.	20	.	.	.	20	.	20
Wyrobnik z wiktem	.	20	.	.	.	.	.	16	.	27
„ bez wiktu	.	40	.	.	.	.	.	32	.	52

Lwów, 1. grudnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Fasola biała prima korzec 182 ℔ sporco 7.20 do 17. grudnia; fasola pstra korzec 182 ℔ 6.30.

Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie.

		zł.	c.
Stan wkładek był z dniem 31go października 1868		4,238.798	2
Od 1. do 30. listopada 1868:			
włożyło 1331 stron	148.868 zł. 22 c.		
zwrócono 789 stronom	90.882 „ 46 „		
przybyło więc		57.985	76
Zatem dnia 30. listopada 1868 był ogół wkładek		4,296.783	78

Do dzisiejszego numeru naszej Gazety dołącza się ogłoszenie Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, tyczące się wydawania listów zastawnych pięcioprocentowych na hipoteki dóbr w Galicyi i W. ks. Krakowskiem leżących a zamknięcia okresu dla listów zastawnych czteroprocentowych dotąd wydawanych.

Handel sianem prasowanem, użytem po raz pierwszy przez Francuzów w armii afrykańskiej, coraz bardziej się rozprzestrzenia. Wychodzące w Rydze pismo peryodyczne pod tytułem: „Baltische Wochenschrift“, poświęcone głównie interesom rolniczym, roztrząsa kwestyę tej gałęzi handlu, stosując ją do rynku rygskiego. Oto są słowa tej gazety: „Z czasem, kiedy koleje żelazne dosięgną stepów rosyjskich, handel sianem prasowanem bezwątpienia stanie się znaczniejszym; z początku towar ten dostarczać się będzie tylko za granicę, potem zaś i dla miejscowego użytku. Jeżeli stosunek ilości mieszkańców do ilości koni w Rydze jest taki sam co i w miastach pruskich, to w Rydze powinno być około 7000 koni, na przekarmienie których potrzebuje się rocznie około 1,000.000 pudów siana. Przywóz siana stepowego pociągnąłby za sobą zwiększenie hodowli bydła, a więc i postęp rolnictwa. W guberniach stepowych pud siana kosztuje 5 kopiejek, prasowanie wyniosłoby około 3 kopiejek na pudzie, opłata za przewiezienie na przestrzeni 1000 wiorst, równa się prawie 20 kopiejkom za pud. Dodawszy do tego rozmaite rozchody nieprzewidziane, znajdujemy że pud siana stepowego kosztowałby wraz z transportem do Rygi 30 kop., kiedy zwyczajna cena siana na rynku w tem mieście nigdy mniejszą nie bywa od 50 kop. Ceny te nie mogą być obojętnemi i dla Anglii, w tym roku mnóstwo siana kupującej na rynkach niemieckich.

Ostatnia poczta.

Peszt, 30. listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej sekcya finansowa i sekcya do kolei żelaznych oświadczyły że dla braku czasu nie mogą przedsiębrać obrad nad projektem ustawy względem uregulowania kanału Bega. Podsekretarz stanu Hollan cofnął więc to przedłożenie w imieniu ministra komunikacyi.

Co się tyczy przedłożonych projektów ustaw względem kolei z Ujheli do Przemyśla i z Stuhlweissenburga do Gracu, Hollan na zapytanie Deaka daje wyjaśnienie, że pierwsza jest ważna pod względem strategicznym a druga pod względem handlowo-politycznym i budowa ich jest koniecznie potrzebną. Gdyby izba dla braku czasu nie mogła przystąpić do obrady nad temi ustawami, byłoby pożądanem, aby w tym względzie udzieliła ministerstwu absolutoryum.

Ivanka odwołując się do członków pierwszej delegacyi oświadczył, że ze względów strategicznych kolej komunikacyjna pomiędzy Węgrami a Galicyą na Preszów lub Koszyce jest koniecznie potrzebną. Hollan odpiera że wojskowi przekładają linię do Przemyśla. Podaminsky wnosi rezolucyę aby izba nie pozwalała pierwej na budowę kolei subwencyonowanych, dopóki ich liczba i kierunek nie zostaną ostatecznie ustanowione w komisyach. Wnioski Hollana i Podaminskiego zostaną wydrukowane i w swoim czasie położone na porządku dziennym. Nastąpiła potem rozprawa nad projektem ustawy względem procesów o rozwód w małżeństwach mieszanych.

Peszt, 30. listopada. W dalszym ciągu dzisiejszego posiedzenia przyjęto w jeneralnej i specyalnej debacie projekt ustawy względem procesów rozwodowych przy małżeństwach mięszanych, tudzież projekt ustawy względem urzędowania wzajemnych stosunków rozmaitych wyznań chrześciańskich.

Od jutra aż do końca sesyi izba niższa będzie miała co dzień posiedzenia.

Berlin, 30. listopada. Deputowani z północnego Szleswiku oświadczają, że składają mandaty.

Paryż, 30. listopada. „Patrie“ zaprzecza pogłosce, że minister Pinard miał wydać do prefektów okólnik w sprawie wyborów.

Tenże dziennik zaprzecza także, jakoby margrabia Moustier odwiedzał Królowę Izabelę.

Korespondent madrycki do „Gaulois“ pisze, że Prim upoważnił go do oświadczenia, iż nigdy nie miał i nie będzie mieć z żadną linią Bourbonów jakichkolwiek stosunków politycznych.

Madryt, 30. listopada. W Walladolid odbyła się wczoraj demonstracya monarchiczna z udziałem około 3000 ludzi; republikanie jednak poodbierali monarchistom sztandary i rozpędzili ich.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1. grudnia.

Hotel George: PP. Ks. Lubomirski Hier., z Krukowic. — Hr. Bielski Jul., z Rychcic. — Hr. Dzieduszycki Alex., z Izydorówki. — Hr. Koziebrodzki Jan, z Michałówki. — Borowski Józef, z Hurka. — Cielecki Zdz., z Warszawy. — Małachowski Karol, z Stryjówki. — Pieńczykowski Józef, z Wybranówki. — Pieńczykowski Stan., z Podola. — Raciborski Edw., z Czernelicy. Smażewski Franc., z Kobyli. — Tuczyński Kaz., z Skoryk. — Wild Józef, technik, z Mnichowa.

Hotel europejski: Zarucki Stan., z Juśkowic.

Hotel Langa: Sally Wład, c. k. pułkownik, z Tarnopola. — Jasiński Felix, z Olszanicy.

Hotel angielski: Hr. Golejewski Ant., z Harasymowa. — Bielski Sew., z Lipnik. — Szwejkowski Jan, z Krowicy hoł.

Hotel Kuhna: Papara Bol., z Batiatycz.

Hotel pod czarnym orłem: Brześciański Bron., z Brzuchowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1. grudnia.

PP. Br. Lichtenberg Zygm., c. k. rotmistrz, do Żółkwi. — Naske Max., c. k. podpor., do Drohowyża. — Dobrzyński Jan, do Brzezowy. — Guszyński Felix, do Letek. — Grodziński Edw., c. ros. urzędnik, do Warszawy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. grudnia 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.92	— 2 5°	92.	PdW.b.sł	10
2. god. po poł.	327.69	— 1 6	85.	PnW.b.sł	10
10. god. wiecz.	327.80	— 3 4	94	bard. sł.	10

Cały dzień posępnie i mglisto.

TEATR.

Dziś (przedst. polskie.) **„W szale młodości“**, komedya w 5 aktach z francuskiego po raz pierwszy; na dochód p. Szymańskiego.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Ukończ. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 1. grudnia.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	—	—	—	—	214	25	215	25
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	176	—	177	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	71	50	72	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	175	70	175	70	175	70	176	20
Listy z. T. kr. gal. w m. k.	—	—	—	—	78	45	78	95
Listy z. T. kr. gal. w w. a.	—	—	—	—	74	75	75	25
Banku hip. gal.	—	—	—	—	87	—	87	75
Oblig. ind. gal	—	—	—	—	68	30	68	80
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	46	5	52
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	51	5	56
Napoleondor	—	—	—	—	9	36	9	45
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	38	9	48
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	78	1	84
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	60	1	61
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	74¾	1	75
Srebro	—	—	—	—	116	25	117	25

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28 listopada 1868.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	64.60	64.75
od kwietnia do października po 5%	64.10	64.25
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 25 latach po 5%	70.50	71.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	73.50	74.50
Metaliki po 5%	58.60	58.80
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	178.—	178.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	177.50	178.—
Przez. do wyl. z r. 1854	83.50	84.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	90.80	91.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	97.—	97.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	103.40	103.60
Renty Como po 42 lir. aust.	24.—	24.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

Niższej Austryi	88.50	89.—
Czech	91.75	92.50
Węgier	77.25	77.75
Galicyi	68.—	68.25
Siedmiogrodu	72.50	73.—
Bukowiny	68.—	69.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	101.—	101.50

2. Akcye.

Banku narodowego	682.—	683.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	238.20	238.40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	657.—	660.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	173.75	174.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1992.—	1997.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	296.80	297.—
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	192.20	192.40
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	174.—	174.50
Kol. kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	213.25	213.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	174.65	175.25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	545.—	547.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.15	93.30
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.50	75.50
Galic. banku hyp. po 6%	88.—	88.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91.50	92.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Tow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105.—	106.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 złr. m. k.	91.25	91.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.—	89.—
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	97.25	97.75

5. Losy.

	(za sztukę).	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	143.75	144.25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.25	93.75
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a	53.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	32.50	33.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	160.—	170.—
Salma „ 40 „ „	41.—	42.—
Palfiego „ 40 „ „	31.50	32.—
Clarego „ 40 „ „	35.50	36.50
St. Genois „ 40 „ „	33.50	34.—
Windischgrätza 20 „ „	22.—	22.50
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	14.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	99.—	99.20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	99.10	99.30
Hamburg za 100 M. B.	87.10	87.30
Londyn za 10 ft. szt.	118.80	118.80
Paryż za 100 fr.	47.10	47.10

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.59	5.60
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.45½	9.46½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	117.—	117.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 1. grudnia	złr.	kr.
5% Metaliki	58	70
„ z procentami z maja i listopada	60	25
5% pożyczka narodowa	64	55
Losy z 1860 roku	92	20
Akcye banku wiedeńskiego	680	—
„ „ kredytowego	241	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	117	85
Srebro	116	40
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	55

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2714) **Obwieszczenie.** (2)

L. 17090. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Leon Dreziński przeciw spadkobiercom ś. p. Petroneli 1mo Kustrzyckiej 2do Tworzyańskiej i Franciszka Kustrzyckiego t. j. Katarzynie z Kustrzyckich Lewandowskiej, Apolonii Kustrzyckiej i Stanisławowi Kustrzyckiemu z miejsca pobytu i życia niewiadomym o ekstabulacyę prawa hypoteki sumy 14000 złp. z dóbr Wola Lubacka pod dn. 26. października 1868 do l. 17090 skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin na dzień 18. grudnia 1868 o godzinie 10. rano wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych spadkobierców jest nie wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata pana Dra. Kaczkowskiego z substytucyą p. Dra. Rosenberga na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali, i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 6. listopada 1868.

(2742) **Kundmachung.** (1)

Nro. 2385. Vom Sokołower k. k. Bezirksgerichte wird über Ansuchen des Rzeszower k. k. Kreisgerichtes zur Hereinbringung des durch Isak Kapf als Cessionär des Israel Zauger ersiegten Betrages von 448 fl. 68 kr. öst. W. s. N. G. die öffentliche Feilbietung der zu Sokołów unter der CNro. 343 gelegenen ganzen, und unter der CNro. 344 gelegenen halben, auf 655 fl. öst. W. geschätzten Realität, des Samuel Meilech Dunkelblau, auf den 17. December 1868 und 18. Jänner 1869 um 10 Uhr Vormittags hiemit ausgeschrieben.

Kauflustige haben sich demnach an den obigen Terminen mit einem Vadium von 68 fl. öst. W. versehen hiergerichts bei dem hiezu delegirten k. k. Herrn Bezirksadjunkten Wranka anzumelden, wo sie die Licitationsbedingungen, den Schätzungsact und den Tabularextract einsehen können.

K. k. Bezirksgericht.

Sokołów, 17. November 1868.

Obwieszczenie

Nr. 2385. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Sokołowie w skutek rekwizycyi c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie, na zaspokojenie wywalczonej przez Izaka Karpfa jako cesyonaryusza Israela Zaugera kwoty 448 złr. 68 kr. w. a. z p. n. publiczna licytacya całej realności pod Nr. kons. 343, tudzież połowy realności pod Nr. kons. 344 w Sokołowie położonej, do Samuela Mailecha Dunkelblau należących, na 655 złr. w. a. otaksowanych, na 17. grudnia 1868 i 18. stycznia 1869 o godzinie 10tej zrana wypisuje się.

Chęć kupienia mający zatem zaopatrzony w wadyum 68 złr. w. a. w powyższych dniach w tutejszym sądzie wydelegowanego do tej czynności c. k. p. adjunkta Wanki zgłosić się ma, gdzie i warunki licytacyjne, akt oszacowania, jako też i extrakt tabularny przejrzeć może.

Od c. k. sądu powiatowego.

Sokołów, 17. listopada 1868.

(2740) **Edykt.** (1)

Nr. 15902. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnowie niniejszym edyktem podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie sumy 965 złr. $35^2/_3$ kr. m. k. czyli 1013 złr. 87 kr. w. a. z procentami po 5% od dnia 23. września 1856 bieżącemi i przyznanemi kosztami egzekucyjnemi w kwocie łącznej 29 złr. w. a. należącej się p. Ludwikowi Lgockiemu jako prawonabywcy masy rozbiorowej Józefa Wieliczka Witenesa z większej sumy 1900 złr. m. k. z przyn. wyrokiem t. s. z dnia 27go czerwca 1860 L. 7527 tejże masie rozbiorowej od spadkobierców ś. p. Macieja Naglickiego przysądzonej, egzekucyjna sprzedaż realności pod L. 282 i 13 w Tarnowie położonej, spadkobierców ś. p. Macieja Naglickiego własnej, po bezowocnym upływie dwóch pierwszych terminów licytacyjnych na 3cim terminie dnia 14. stycznia 1869 o godzinie 10tej rano pod następującemi warunkami w sądzie tutejszym przedsięwziętą będzie:

1. Cenę wywołania stanowi wedle sądowego aktu oszacowania wartość w sumie 10.990 złr. 7 kr. wal. aust.

2. Gdyby nikt ceny szacunkowej nie ofiarował, realność powyższa na wyznaczonym terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

3. Każdy chęć kupna mający winien złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład dopełnienia warunków licytacyi tej kwotę 300 złr. w. a., a to albo w gotówce, albo w książeczkach kasy oszczędności Lwowskiej lub Tarnowskiej, albo w listach zastawnych na okaziciela opiewających galic. Towarzystwa kredytowego, lub w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich, a to listy zastawne i obligacye indemnizacyjne wedle kursu w ostatniej urzędowej Gazecie Lwowskiej przed licytacyą ogłoszonego. Zakład ten po odbytej licytacyi najwięcej ofiarującemu zatrzymanym i w ofiarowaną cenę kupna, mianowicie zaś obligacye i listy zastawne podług kursu, wedle którego były złożone, policzonym, innym zaś licytantom zwróconym zostanie.

4. Akt oszacowania, jako też wyciągi tabularne tych realności chęć kupienia mający przepatrzyć, lub w odpisach wyjąć mogą, w tutejszo-sądowej registraturze, zaś o podatkach zawiadomić się mogą w urzędzie podatkowym.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi zawiadamia się egzekucyę popierającego p. Ludwika Lgockiego przez Dra. Kaczkowskiego, spadkobierców ś. p. Macieja Naglickiego przez adwokata Dra. Grabczyńskiego, tudzież wszystkich wierzycieli hypotecznych, a to z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych lub wykazanych pełnomocników, wszystkich wierzycieli zaś z miejsca pobytu niewiadomych, dalej tych, którzyby po dniu 10. stycznia 1867 do ksiąg gruntowych powyższej realności weszli, jak również tych, którymby dla jakiejkolwiek bądź przyczyny niniejsza uchwała, lub którakolwiek bądź z późniejszych tej samej sprawy dotyczących doręczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Stojałowskiego ze zastępstwem p. adwokata Dra. Hoborskiego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 12. listopada 1868.

(2731) **Edykt.** (1)

Nr. 6230. Ces. król. sąd obwodowy w Nowym Sączu wiadomo czyni niniejszem Justynie z Zarembów Mieczkowskiej, Annie z Zarembów Milewskiej 2. voto Grodzickiej, Onufremu Zarembie, Anastazyi Zarembinie, sukcesorom po ś. p. Konstancyi z Zarembów Kozłowskiej, sukcesorom po ś. p. Joannie z Zarembów Kowalskiej z miejsca pobytu niewiadomym, tudzież tychże możliwem spadkobiercom i prawonabywcom z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym, że przeciw tymże ad praes. 2. listopada 1868 r. L. 6230 Franciszek Mieczkowski pozew o extabulacyę ze stanu biernego części dóbr Przyszowy n. 9 haer. i n. 15 on. ciążącej klausuli non alienandi et non onerandi wytoczył.

Ponieważ równocześnie dla pozwanych kuratorem p. adwokata Dra. Bersona z substytucyą p. adwokata Dra. Zaykowskiego mianowanym, i termin do ustnego postępowania na dzień 10. marca 1869 9tą godzinę przed południem wyznaczony został, zatem się pozwanych niniejszym edyktem wzywa, aby się u mianowanego kuratora wcześnie zgłosili, lub sobie innego zastępcę obrali, inaczej skutki z zaniedbania wynikłe sobie sami przypisać będą musieli.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 16. listopada 1868 r.

(2738) **Edykt.** (1)

Nr. 18511. Wzywa się edyktem wszystkich, którzy o życiu lub o bliższych okolicznościach śmierci Piotra Karola 2ga im. Calikowskiego, który w utarczce dnia 6. maja 1863 między oddziałem powstańczym a wojskiem moskiewskiem pod komorą w Szycach zaszłej zginąć miał, mają wiadomość, aby o tem c. k. sąd krajowy w Krakowie, lub ustanowionego dla tegoż z życia niewiadomego Calikowskiego kuratora p. Dra. Michała Koczyńskiego w Krakowie w zakresie roku zawiadomili.

Kraków, dnia 15. listopada 1868.

(2735) **Kundmachung.** (1)

Nr. 14248. Vom 1. December 1868 angefangen werden die wöchentlich viermaligen Botenfahrposten zwischen Maniow und Neumarkt, dann zwischen Maniow und Ung. Altendorf auf tägliche Curse vermehrt und in nachstehender Ordnung verkehren:

I. Botenfahrpost zwischen Maniow und Neumarkt.

Von Maniow täglich 4 U. Früh. in Neumarkt täglich 5 U. 45 M. Früh.	Von Neumarkt täglich 6 Uhr Früh. in Maniow täglich 7 Uhr 45 Min. Früh.
Influirt in Neumarkt zur Botenfahrpost nach Jordanow.	Influirt in Maniow zur Botenpost nach Altendorf.

II. Botenfahrpost zwischen Maniow und Altenburg.

Von Maniow täglich 8 U. 15 M. Früh, in Altendorf täglig 9 Uhr 45 M. Vorm.	Von Altendorf täglich 4 Uhr 30 Min. Nachm., in Maniow täglich 6 Uhr Abends.
Geht ab von Maniow 30 Min. nach Ankunft der Botenpost aus Neumarkt.	

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 16. November 1868.

Obwieszczenie.

L. 14248. Począwszy od dnia 1. grudnia 1868 pomnoży się tygodniowo czterorazowe jazdy posłańcze między Maniowem a Nowymtargiem, dalej między Maniowem a węg. Altendorfem na dzienne kursa z następującym porządkiem jazdy:

I. Jazda posłańcza między Maniowem a Nowymtargiem.

Z Maniowa dziennie o 4. godz. zrana. w Nowymtargu dziennie o 5. g. 45. m. zrana.	Z Nowegotargu dziennie o 6. g. zrana. w Maniowie dziennie o 7. g. 45. m. zrana.
Łączy się w Nowymtargu z jazdą posłańczą do Jordanowa.	Łączy się w Maniowie z pocztą posłańczą do Altendorfu.

II. Jazda posłańcza między Maniowem a Altendorfem.

Z Maniowa dziennie o 8. g. 15. m. zrana. w Altendorf dziennie o 9. g. 45. m. przed poł.	Z Altendorfu dziennie o 4. g. 30. m. po poł. w Maniowie dziennie o 6. g. wieczór.
Wychodzi z Maniowa w 30. m. po nadejściu poczty posłańczej z Nowegotargu.	

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 16. listopada 1868.

(2760) **Edykt.** (1)

L. 56000. C. k. sąd krajowy lwowski p. Antoniemu Majnoni wiadomo czyni, że przeciw niemu Dr. Jan Czaykowski pod dniem 21. października 1868 do l. 56000 pozew o ekstabulacyę z $^4/_6$ części Kamionki wołoskiej sumy 500 dukatów z nadciężarami wniósł i o sądową pomoc prosił, w skutek czego termin do ustnego postępowania na dzień 14. grudnia 1868 o godz. 10tej rano ustanowiony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Antoniego Majnoni jest niewiadomem, przeto sąd krajowy postanowił jemu lub w razie jego śmierci niewiadomym spadkobiercom na ich koszta i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego p. adwokata Dra. Gregorowicza z substytucyą p. adwokata Dra. Czemeryńskiego, z którym rozprawa tego sporu wedle przepisów postępowania sądowego dla Galicyi przepisanego toczyć się będzie.

Wzywa się niniejszem pozwanych, aby wcześnie albo się osobiście jawił, albo potrzebne środki obrony postanowionemu kuratorowi dostarczył lub innego zastępcę sądowi oznajmił inaczej złe skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. października 1868.

(2739) **Edikt.** (1)

Nr. 14009. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird hiemit bekannt gemacht, daß auf Grund des Wechsels ddto. 9. August 1868 über 200 fl. öst. W. über Anlangen des Berl Stein gegen Jacob Fraenkel am 21. October 1868 Z. 12821 hiergerichts die Zahlungsauflage bewilligt wurde.

Da der Aufenthaltsort des abwesenden Jacob Fraenkel unbekannt ist, so wird demselben im Zwecke der Zustellung der obigen Zahlungsauflage ein Curator ad actum in der Person des Herrn Advocaten Dr. Weisstein mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Frühling auf dessen Gefahr und Kosten bestellt.

Tarnopol, am 18. November 1868.

(2736) **Edict.** (1)

Nr. 51397. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber folgender angeblich in Verlust gerathenen Obligationen, als:

1. der Naturallieferungs-Obligation No 1734 dtto 31. Jänner 1794 2% über 46 fr. 30 kr. lautend auf den Namen Toki Geistlichkeit Tarnopoler Kreises

2. der Naturallieferungs-Obligation No 1922 dtto 30ten October 1799 2% über 55 fr lautend auf den Namen Toki Geistlichkeit Tarnopoler Kreises aufgefordert, diese Obligationen binnen 1 Jahre 6 Wochen und 3 Tagen dem Gerichte um so gewisser vorzuweisen, widrigens solche nach Verlauf dieses Termins für amortisirt erklärt werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 24. October 1868.

(2734) **Edykt.** (1)

L. 44380. C. k. sąd krajowy Lwowski wierzycielom na cenie kupna $^1/_5$ części dóbr Rychcice kollokowanym z życia i miejsca pobytu niewiadomym, a mianowicie Tomaszowi Konarskiemu, Magdalenie z Konarskich Bystrzanowskiej i Emilii Harnischer 2o ślubu Auerhammer, Ignacemu Jankowskiemu, Berkowi Goldstern, Mojżeszowi Bram, Urszuli z Wisłockich hr. Grocholskiej, Stanisławowi Wisłockiemu, Ludwice Seddou zamężnej Castell, Eliaszowi Reiss, Benedyktowi Wiercińskiemu, Marcinowi Dekańskiemu, spadkobiercom ś. p. Michała Chęcińskiego, spadkobiercom Piotra Krausnecker, jako to: Franciszkowi Krausnecker, Elżbiety Krausnecker, Wilhelminie de Krausnecker Cawazza i Amalii de Krasnecker Eichinger, Izabeli hr. Dzieduszyckiej, Antoniemu Zuccani, Franciszce z Łosiów Żurowskiej, spadkobiercom Herscha Schelles, jako to: Samuelowi Wolf Schelles, Feidze Rebece Schelles, zamężnej Heeschelles, Feneli, Rosche, Chaimowi, Elizarowi i Józefie Schelles, tudzież Freidze Schelles, Gedalemu Ulrich Izakowi, Karolowi i Antoninie Sozańskiej, lub też ich z życia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom wiadomo czyni, że rezolucyą tutejszosądową z dnia 25. lipca 1868 do l. 35601 z masy wierzycieli ceny kupna $^1/_5$ części dóbr Rychcice po zatrzymaniu odpowiedniej kwoty na pokrycie wierzytelności na I., III. i VII. miejscu tabeli płatniczej kollokowanych, resztująca kwota na częściowe zaspokojenie pretensyi Karoliny 1go małżeństwa Zytowskiej 2go Zeidler na XII. miejscu kollokowanej z depozytu asygnowano. Dla wszystkich powyższych wierzycieli ustanawia się za kuratora p. adwokata Dra. Onyszkiewicza z zastępstwem p. adwokata Dra. Gregorowicza i temuż kuratorowi powyższa rezolucya doręcza się.

Lwów, dnia 10. października 1868.

(2730) **Edykt.** (1)

L. 6424. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu uznaje p. Stanisława Radomyskiego właściciela dóbr Łukowicy za obłąkanego — ustanawia dla niego kuratora w osobie pana Maksymiliana Marszałkowicza i ogłasza to publicznie.

Nowy Sącz, dnia 16. listopada 1868.

(2717) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nr. 3077-Pr. Bei dem k. k. Bezirksgerichte in Żółkiew ist eine Dienerstelle mit dem Jahresgehalte von 250 fl., dem Vorrückungsrechte in die sistemisirte höhere Gehaltsstufe und der Amtskleidung in Erledigung gekommen.

Zur Wiederbesetzung dieser Stelle wird hiemit der Concurs mit dem Termine von vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Concurses im Amtsblatte der Lemberger Zeitung gerechnet, ausgeschrieben, in welchem Termine Bewerber um diese Stelle ihre nach den bezüglichen Bestimmungen des kaiserlichen Patentes vom 3. Mai 1853 R. G. Bl. Nr. 81 eingerichteten Gesuche an das Lemberger k. k. Landesgerichts-Präsidium zu überreichen haben.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Lemberg, am 22. November 1868.

(2754) **Licitations-Ankündigung** (2)

Nr. 13963. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor wird zur Verpachtung des Bezuges der allgemeinen Verzehrungssteuer sammt dem 20%tigen Zuschlage von steuerbaren Viehschlachtungen und der Fleischausschrottung, dann vom Wein- und Obstmost-Ausschanke in den nachstehenden Pachtbezirken auf die Solar-Jahre 1869, 1870 und 1871 und zwar entweder unbedingt auf ein Jahr, oder r... bedingt auf drei Jahre oder auf ein Jahr mit stillschweigender Erneuerung auf das weitere zweite oder dritte Jahr die dritte Licitation ausgeschrieben, undz war:

Post-Nr.	Pachtbezirke mit Ortschaften	Tarifs-Classe	Jährlicher Ausrufspreis sammt 20%tigen Zuschlage für Fleisch fl.	kr.	für Wein fl.	kr.	Die Licitation wird abgehalten werden in	Tag u. Stunde	Anmerkung.
1	Rudki mit 42 Ortschaften. Mit Beginn des Pachtjahres 1870 kommen noch die Ortschaften Michałowice und Jaremków in Zuschlag	III.	1471	68	.	.	Sambor bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction	17. December 1868 von 8 bis 12 Uhr Vorm.	Schriftliche Anbote, belegt mit dem 10% Vadium sind bis 16. December 1868 zwölf Uhr Mittags bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor einzubringen.
2	Podbuż mit 30 Ortschaften . .	III.	444	.	34	40	desgleichen	17. December 1868 von 3 bis 6 Uhr Nachm.	Die übrigen Licitations- und Pachtbedingnisse können bei der Licitations-Commission eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction. — Sambor, am 28. November 1868.

(2712) **Kundmachung**, (2)

betreffend die Geldeinschlüsse in Briefpost-Sendungen.

Obwohl nach den Bestimmungen der Briefpost-Ordnung die Postanstalt für Wertheinschlüsse in Briefpost-Sendungen keine Haftung übernimmt, kommen doch noch immer Fälle vor, daß in gewöhnlichen oder recommandirten Briefen mehr oder minder bedeutende Geldbeträge versendet werden.

Die Postverwaltung ist bei Verlustfällen in der unangenehmen Lage, die vermeintlichen Ansprüche der Versender nicht befriedigen, ja meinstens nicht einmal den Umstand, ob ein Postbedienstleter und welcher an dem Verluste Schuld trägt, feststellen zu können.

Letzteres gilt insbesonders von unrecommandirten Briefen, bei welchen sich selbst die postämtliche Aufgabe und die unterbliebene Zustellung selten nachweisen läßt.

Im Interesse des Publicums, wie der Postanstalt wird daher vor dem Einschließen von Geld in Briefpost-Sendungen auf das Dringlichste und Nachdringlichste abgerathen und darauf aufmerksam gemacht, daß zur Versendung von Geld auf diesem Wege gegenwärtig um so weniger Grund vorhanden ist, als in jüngster Zeit das Porto für Geldbriefe bedeutend ermäßigt wurde, Geldbeträge bis 50 fl. aber im Wege postämtlicher Anweisung unter voller Haftung der Postanstalt gegen die geringe Gebühr von 10 Neukreuzern nach allen Orten des Inlandes ohne Unterschied der Entfernung versendet werden können, wobei es dem Versender auch noch freisteht, die Anweisung zu beliebigen schriftlichen Mittheilungen zu benützen.

Vom k. k. Handelsministerium.

Wien, am 30. October 1868.

Plener m. p.

Obwieszczenie,

dotyczące wkładek pieniężnych w przesełkach poczty listowej.

Mimo, że według przepisów ustawy poczty listowej zakład pocztowy za wartościowe wkładki w posełkach poczty listowej żadnej nie przyjmuje gwarancyi, trafiają się zawsze jeszcze wypadki, że w zwykłych albo rekomendowanych listach kwoty pieniężne mniej lub więcej znaczne przesełane bywają.

Zarząd poczt jest w razie straty w tem nieprzyjemnem położeniu, że nie może mniemanych pretensyi nadawców zaspokoić a nawet najczęściej okoliczności skonstatować, czy zostający w służbie pocztowej i który winnym jest straty.

Ostatnie tyczy się szczególnie listów nierekomendowanych, przy których się rzadko nawet pocztowe nadanie i niedoręczenie da udowodnić.

W interesie publiczności jako też zakładu pocztowego odradza się zatem z całym naciskiem wkładanie pieniędzy w posełki poczty listowej i zwraca się uwagę na to, że obecnie tym mniejszy jest powód, do przesełania pieniędzy na tej drodze, ile że w najnowszym czasie portoryum za listy pieniężne znacznie zmiejszono, kwoty zaś pieniężne do 50 zł. w drodze przekazu pocztowego pod zupełną poręką zakładu pocztowego za małą należytość 10 kr. do wszystkich miejsc wewnątrz kraju bez względu na odległość posełać można, przyczem nadawcy jeszcze nawet wolno, przekazu do dowolnych pisemnych doniesień używać.

Z c. k. Ministeryum handlu.

Wiedeń, dnia 30. października 1868.

Plener m. p.

(2755) **Kundmachung.** (2)

Nr. 18755. Bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol wird unter den von der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction unterm 22. October d. J. Z. 46278 bekannt gemachten Bedingungen eine neuerliche Licitation zur Verpachtung der Aerarialmauten pro 1869 abgehalten werden, bei welcher mündliche Anbote für einzelne Stationen am 14. December 1868 für Krowinka, Dobrowody und Podhajce am 15. December 1868, für Potutory und Brzeżan, am 16. December 1868 aber nur für zwei oder mehrere dieser Stationen in concreto angenommen werden. — Schriftliche Offerten jeder Art sind bis inclusive 13. December 1868 unter Anschluß des 10%tigen Vadiums einzubringen.

Der Ausrufspreis beträgt:

a) für Krowinka . . . . 2527 fl.
b) „ Dobrowody . . . . 1317 „
c) „ Podhajce . . . . 3286 „
d) „ Potutory . . . . 2934 „
e) „ Brzeżan . . . . 4246 „

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Tarnopol, am 27. November 1868.

(2752) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nr. 20231. Mit Berufung auf die Licitations-Kundmachung der h. k. k. Finanz-Landes-Direction vom 22. October 1868 Z. 46278 wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Verpachtung der Mautstationen in Kułaczyn (Ausrufspreis 2640 fl.), Orelec (Ausrufspreis 2618 fl.), Nadworna (Ausrufspreis 1800 fl.), Jabłonow (Ausrufspreis 3235 fl.) auf die Dauer des Solarjahres 1869 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea während der Amtsstunden die öffentliche mündliche Licitation, und zwar am 9. December 1868 auf einzelne Stationen und am 10. December 1868 auf deren Complexe abgehalten werden wird. Nach dem Abschluße der Concretal-Licitation erfolgt die Eröffnung der schriftlichen Offerte, welche mit dem 10% Vadium belegt — längstens bis einschließig 8. December 1868 — 2 Uhr Nachmittags beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction zu überreichen sind.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direkzion.

Kołomea, den 27. November 1868.

(2716) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

L. 799. Wydział rady powiatowej Drohobyckiej rozpisuje drugą licytacyę na dzień 2go, zaś w razie niepowodzenia trzecią licytacyę na dzień 10go grudnia r. b. o godzinie 3ciej popołudniu w celu wydzierżawienia myta drogowego w Borysławiu w sali posiedzień rady powiatowej w Drohobyczy odbyć się mającą, gdzie warunki licytacyi przejrzeć można.

Cena wywołalna 4060 zł. 18 kr. w. a., wadyum 406 zł. w. a.

Z wydziału powiatowego.

Drohobycz, dnia 19. listopada 1868.

(2750) **E d y k t.** (2)

Nr. 17958. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia przyznanej p. Janowi Wątorskiemu od p. Jakóba Nowickiego sumy 502 złr. 14 kr. w. a. z odsetkami po 4 od sta od 10go sierpnia 1859 r. bieżącemi i kosztami sporu 8 złr. 24 kr. w. a., tudzież egzekucyjnemi 7 złr. 59 kr., 30 złr. 1 kr., 29 złr. 42 kr. odbędzie się w gmachu tegoż sądu krajowego przymusowa sprzedaż $^1/_6$ części z połowy dwóch realności pod L. 247 Dz. I., 379 Gm. III., L. 365 Dz. I. 535 Gm. V. w Krakowie położonych wedle ks. gł. Gm. III. vol. nov. 4 pag. 516 n. 4 haer., a względnie ks. gł. Gm. V. fol. nov. I. p. 84 n. 13 haer. na rzecz p. Jakóba Nowickiego prenotowanej, a obecnie wedle ks. gł. Gm. III. vol. nov. 4 p. 515 n. 5 odnośnie ks. gł. Gm. V. vol. nov. 1 pag. 84 n. 14 haer. na rzecz p. Rozalii Bronisławy 2ga im. z Wojdów Nowickiej zaintabulowanej, w nowym terminie na dniu 17. grudnia 1868 o godzinie 10tej przed południem pod warunkami uchwałą sądu tego z dnia 3. lutego 1868 L. 131 już zatwierdzonymi w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej Nr. 51, 52 i 53 już ogłoszonemi, a obecnie o tyle zmienionemi, iż wadyum na 5% ceny szacunkowej, t. j. na kwotę 105 złr. w. a. będzie zmniejszonem, i iż wyż wymienione części realności na tym terminie nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

O tej licytacyi zawiadamia się wierzycieli hypotecznych, którzyby po dniu 30. września 1867 do hypoteki weszli, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca albo wcale nie, albo w należytym czasie z jakiejkolwiek bądź przyczyny doręczoną nie została, do rąk już pierwej ustanowionego kuratora p. adwokata krajowego Dra. Machulskiego.

Kraków, 17. listopada 1868.

(2756) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nro. 20760. Zur Verpachtung der Mautstationen Zimnawoda und Czyżyków mit dem Ausrufspreise für Zimnawoda von 2400 fl. und für Czyżyków 9348 fl. auf das Solarjahr 1869 wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg die zweite Licitation am 10. December 1868 8 Uhr Früh abgehalten werden, an welchem Tage münd'iche Anbothe für einzelne Stationen bis zur eilften, und für beide Mautstationen vereint bis zur ersten Mittagsstunde angebracht werden können. Nach 1 Uhr findet die Eröffnung und Bekanntmachung der allenfalls eingelangten schriftlichen Offerten statt.

Die mit dem vorgeschriebenen Vadium versehenen schriftlichen versiegelten Offerten müssen bis längstens 9. December 1868 2 Uhr Mittags bei dem Vorstande dieser Finanz-Bezirks-Direction überrei[illegible] werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction

Lemberg, am 27. November 1868.

(2721) **E d y k t.** (2)

Nr. 3853. Ces. król. sąd powiatowy w Zaleszczykach wzywa na prośbę Schmila Kremera i Wolfa Heitzmana niniejszem Franciszka Sturma i Salamona Mühlhausera z życia i miejsca pobytu niewiadomych, jako też nieznajomych spadkobierców, ażeby swoje prawa, i to Franciszk Sturm. co do sumy 1000 złr. w stanie dłużnym realności pod Nr. 109 w Zaleszczykach z dokumentu z dnia 3. stycznia 1807 z prawem pierwszeństwa z dnia pr. 11. kwietnia 1807 L. 248 Dom. Tom. II. pag. 13 n. 3 on. zaintabulowanej, zaś Salamon Mühlhauser co do sumy 832 złr. w stanie dłużnym tej samej realności z wyroku kompromisowskiego z dnia 10. lipca 1807 z prawem pierwszeństwa z dnia 10go lipca 1807 do L. 468 Dom. Tom. II. pag. 13. n. 4 on. zaintabulowanej, które obydwie pozycye przeszło 50 lat ciężą. w przeciągu jednego roku, sześć tygodni i trzy dni do tutejszego sądu pod tym rygorem zgłosili. że po bezskutecznym upływie tego czasu im wieczne milczenie zadane będzie, i te obydwa ciężary ze stanu dłużnego realności pod Nr. 109 w Zaleszczykach wyextabulowane, i wykreślone zostaną.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zaleszczyki, dnia 30. października 1868.

(2720) **E d y k t.** (2)

Nr. 11764. C. k. sąd obwodowy wzywa niniejszym na prośbę Jakóba i Leji Sternheim z miejsca i pobytu niewiadomych spadkobierców Franciszka i Anny Melnarowiczów, ażeby w ciągu jednego roku sześć tygodni, i trzech dni zgłosili się z prawami swemi do sumy 270 złr. w. w. z pn. z dokumentu z dnia 9. sierpnia 1816 w stanie biernym powyż oznaczonej realności Dom. IV. pag. 9 n. 25 on. ciężącej ile że w razie zgłoszenia się skazani zostaną na wieczne milczenie.

Oraz ustanawia się dla tychże kuratora w osobie p. adw. Dr. Kohna z substytucyą p. adw. Dr. Witza polecając ażeby potrzebne dowody kuratorowi udzielili, lub innego zastępcę sobie wybrali, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie przypisać by musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 20. października 1868.

(2741) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 4733. Eugieniusz Bagin leśniczy w Nowosielicach gniewosz pomarł na dniu 9. sierpnia 1844 bezpotomnie i bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Do spadku zmarłego konkurują także Klara Bagin, Leonidas Bagin, niemniej Joanna z Baginów Nowicka, którzy z życia i miejsca pobytu sądowi nie są wiadomi.

Ustanawiając tymże do czynów spadkowych kuratora w osobie adwokata krajowego p. Popiela, wzywa się tychże, by się w przeciągu 3 miesięcy do tego spadku zgłosili, inaczej spadek po upływie powyższego terminu tylko oświadczonym spadkobiercom przyznanymby został.

C. k. sąd powiatowy.

Sanok, 3. listopada 1868.

2

(2683) **Edict.** (3)

Nr. 55491. Vom k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird hiemit bekannt gemacht, es werde in Wiederaufnahme den Ersuchschreiben des k. k. Handelsgerichtes in Wien vom 20. Februar 1866 und 27. Februar 1867 Z. 17156 in Folge hoh. oberlandesgerichtlicher Entscheidung vom 8. Jänner 1868 Z. 208 zur Hereinbringung der vom Leopold Abeles gegen Gertrude Aywas geb. Abrahamowicz ersiegten Summe von 28612 fl. 50 kr. öst. W. s. N. G. die bereits in Folge Beschlußes vom 20 Februar 1867 Zahl 2603 ausgeschriebene Feilbietung der für Gertrude Aywas geb. Abrahamowicz auf dem Gute Stecowa, Kołomeaer Kreises Dom. 441. p. 449. n. 117. on. intabulirten Heiratsgutsforderung von 50.000 fl. C. M. oder 52 500 fl. öst. W. neuerlich in zwei Terminen, nämlich am 8. Jänner und am 12. Februar 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen ausgeschrieben:

1. Diese Heiratsgutsforderung wird in zwei Terminen um den Nennwerth von 50.000 fl. C. M. oder 52.500 fl. öst. W. öffentlich ausgeboten, bei dem ersten Termine nicht unter diesem Nennwerthe, bei dem zweiten Termine aber auch unter dem Nennwerthe an den Meistbietenden veräußert.

2. Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Licitation ein Vadium von 10/100 des Nennwerthes im Betrage von 5250 fl. öst. W. im Baaren oder in öffentlichen Obligationen nach dem Curswerthe oder Hypothekaranweisungen unter Abrechnung der anticipirten Zinsen zu Händen der Feilbietungs-Commission zu erlegen.

Die übrigen Licitationsbedingungen können bei Gericht eingesehen werden.

Hievon werden beide Streittheile, und zwar die dem gegenwärtigen Aufenthalte nach unbekannte Executin Fr. Gertrude Aywas geb. Abrahamowicz zweiter Ehe Skibińska durch den unter Einem in der Person des Hrn. Advocaten Maly mit Substituirung des Herrn Advocaten Męciński bestellten Curator, dann die Gläubiger Fr. Rosalia Abrahamowicz, Mendel Wieselberg, Salamon Wieselberg, Josel Chajes, Leo Rosenheck, ferner die k. k. Finanzprocuratur Namens des h. Aerars, die Stefan Aywas'schen Pupillen, endlich alle jene, denen der zu erfließende Bescheid aus was immer für einem Grunde gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, endlich jene, welche erst nach dem 5. October 1867 als dem Tage der Ausfertigung des Tabularextractes in die Landtafel gelangen sollten, zu Handen der bereits bestellten Curators Hrn. Dr. Pfeifer und durch Edict verständigt.

Lemberg, am 28. October 1868.

(2708) **Obwieszczenie.** (3)

L 655. Wydział Rady powiatowej w Brzeżanach rozpisuje niniejszem celem zabezpieczenia dochodów z myta drogowego i mostowego na drogach krajowych brzeżańsko-podwołoczyskiej i brzeżańsko-złoczowskiej na jeden rok, t. j. na czas od 1. stycznia 1869 do końca grudnia 1869 r. rozprawę według analogii postanowień rozporządzenia wys. c. k. namiestnictwa z dnia 13. czerwca 1856 r. l. 23821 za pomocą pisemnych ofert na dzień 30. listopada 1868 a w razie nieudania się na 10. grudnia 1868 r.

Ceny fiskalne są następujące:

I. Na gościńcu brzeżańsko-podwołoczyskim:

a) stacya drogowego i mostowego myta w Horodyszczu z poborem opłaty za dwie mile, od konia i mili po 2 kr. w. a. i mostowego podług I. klasy od konia i mili po 2 kr. a. w. w cenie fiskalnej . . . . . . 700 zł.

b) stacya drogowego i mostowego myta w Kozowej z poborem opłaty za trzy mil od konia i mili po 3 kr. i mostowego podług I. klasy po 2 kr. w. a. od mili i konia w cenie fiskalnej . . . . . . 1500 „

c) stacya myta mostowego w Brzeżanach z poborem mostowego podług II. klasy po 4 kr. od mili i konia w cenie fiskalnej . . . . 4204 „

II. Na gościńcu brzeżańsko - złoczowskim:

Stacya myta drogowego, która połączona z stacyą myta mostowego pod I. c) na brzeżańsko - tarnopolskim gościńcu i równocześnie z tą jednemu dzierzawcy oddaną zostaje z poborem myta za dwie mil od konia i mili po 2 kr. w cenie fiskalnej . . . . . . 3607 „

wal. austr.

Przy wydzierzawieniu tych dochodów z myta zastrzega się też same uwolnienia i uwzględnienia, jakie są postanowione przy mytach na drogach rządowych.

Oferty z dokładnem wyrażeniem ofiarowanej sumy cyframi i słowami, zaopatrzone 10procentowem wadyum ceny fiskalnej w gotówce lub obligacyach krajowych albo rządowych podług kursu i wyraźnym podpisem oferenta z imienia i nazwiska, nareszcie należycie opieczętowane, wniesione być mają do wydziału rady powiatowej najdalej do godziny 4tej po południu na powyższym terminie, wszystkie późniejsze albowiem nie będą uwzględnione.

Oferty wnosić wolno na jedną lub więcej stacyj, jednakowoż przy ogólnych ofertach na więcej stacyj muszą być wyrażone kwoty oferowane za każdą pojedyńczą stacyę.

Jeżeli zaś więcej ofert na jedną i też samą kwotę brzmieć będą, to zaraz przy otwieraniu ofert rozstrzygnie się w drodze losowania, któren oferent ma być uważany za najkorzystniejszego.

Warunki rozprawy mogą być przejrzane w wydziale rady powiatowej w zwykłych godzinach urzędowych aż do powyższego terminu, po upływie albowiem takowego przystąpi wydział powiatowy do ich otworzenia i odczytania.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Brzeżany, dnia 18. listopada 1868.

(2706) **Edykt.** (3)

Nr. 18981. Ces. król. sąd del. miejski do spraw cywilnych w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Stanisława księcia Jabłonowskiego, że przeciw niemu p. Klemens Rosenthal, tutejszy kupiec, wniósł pozew, de praes. 29go października 1868 l. 18981 o zapłacenie kwoty 306 złr. 80 kr. w. a. z pn., w załatwieniu którego termin do rozprawy ustnej na dzień 21go grudnia 1868 o godzinie 9tej rano wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, przeto sąd w celu zastępowania pozwanego, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dr. Rydzowskiego z dodaniem mu zastępcy w osobie p. adwokata Dr. Balko kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem sądowi doniósł, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 3. listopada 1868.

(2699) **Edykt.** (3)

L. 19533. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Zygmunta Kępińskiego z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu p. Simche Laub pod dniem 12go listopada 1868 do l. 19533 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 1000 zł. w. a. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu nakaz zapłaty pod dniem 16go listopada 1868 do liczby 19533 wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Zygmunta Kępińskiego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Altha z substytucyą p. adwokata Dra. Koreckiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 16. listopada 1868.

(2710) **Edykt.** (2)

Nr. 61861. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia, że p. Br. Ksaweremu Brückmann z przyczyny grożącego zadawnienia dnia 24. listopada r. b. zaskarzonego wekslu i niedoręczonego dotąd nakazu zapłaty do L. 54372, w skutek wniesionego przeciw niemu podania c. k. uprz. galic. akcyjnego banku hypotecznego z dnia 13. października 1868, uchwałą z dnia 14go października 1868 do L. 54372 nakaz płatniczy na sumę wexlową 1500 złr. w. a. z pn. wydanym, i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Białoskórskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 22. listopada 1868.

(2694) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 3582. Magistrat miasta Rzeszowa niniejszem wiadomo czyni, że w dniu 2. grudnia 1868 o godzinie 9. rano prawo propinacyi wódczanej i piwnej wraz z dodatkiem gminnym i użytkiem browaru miejskiego gminie miasta Rzeszowa przysługującego, w dwuletnią dzierzawę, to jest od 1. stycznia 1869 do ostatniego grudnia 1870 wypuszczoną będzie.

Cenę wywołania rocznego czynszu dzierzawnego ustanawia się na kwotę 25.031 złr. w. a., zaś wadyum przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi złożyć się mające, na kwotę 2504 złr. w. a.

Oferty pisemne należycie wystawione i przepisanem wadyum zaopatrzone przyjmowane będą aż do chwili zamknięcia licytacyi ustnej — przeto po zamknięciu tejże licytacyi żadna oferta przyjętą niebędzie.

Warunki licytacyi może każden chęć licytowania mający przed i w czasie licytacyi w magistracie tutejszem przejrzeć.

Nakoniec wiadomo się czyni, że ubezpieczenie prawa propinacyi wódczanej i piwnej na powyższem terminie jako pierwszem i ostatnim nastąpi, tudzież że po upływie terminu licytacyjnego wniesione oferty i deklaracye dotyczące czynszu dzierzawnego pod żadnem warunkiem w magistracie przyjęte nie będą, i że niżej ceny wywołania licytowane nie będzie.

Rzeszów, dnia 20. listopada 1868.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. galicyjski Akcyjny Bank Hypoteczny

wydaje od dnia **1. listopada 1867**

ASYGNACYE KASOWE

4%	za 8	dniowem wypowiedzeniem
4½%	„ 14	„ „
5 %	„ 30	„ „

Z dniem powyższym opłacany będzie od Asygnacyi kasowych w obiegu będących

od 3½% procent po 4 od sta

„ 4 % „ „ 4½ „

Lwów, dnia 23. października 1867.

(443—20) **Dyrekcya.**

Ces. król. uprzywil. kolej galicyjska Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Pobierane dotąd 10% ażio przy należytościach taryfowych jak cywilnych jako też i wojskowych, podwyższa się od dnia 1go grudnia b. r. na 15% aż do dalszego rozporządzenia.

Dotychczasowe wyjątki od tego ażya nie podlegają żadnej zmianie.

Wiedeń, dnia 29. listopada 1868. (2753—2)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.

L. 2639.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego

odnośnie do §. 36 Statutów, w skutek uchwał Ogólnych Zgromadzeń z r. 1861 i 1868 zmienionych, a z upoważnienia c. k. Władz najwyższych przez Namiestnictwo galicyjskie dnia 5° Listopada 1868 L. 60021 ostatecznie zatwierdzonych ogłasza niniejszem, że z dniem 1° Stycznia 1869 rozpocznie się wydawanie Listów zastawnych pięcioprocentowych na hipoteki dóbr w Galicyi i W. Ks. Krakowskiem leżących, a równocześnie zamknie się okres dla Listów zastawnych czteroprocentowych dotąd wydawanych.

Dopokąd inne zasady szacowania dóbr do wymiaru pożyczek w Listach zastawnych nie będą postanowione, wartość hipoteki przedstawiać ma storazy wzięty podatek gruntowy i domowy według terazniejszego wymiaru, bez dodatków na potrzeby krajowe, indemnizacyjne, wojenne i powiatowe.

Od powyższej wartości dóbr będą się potrącać wszelkie istniejące może ciężary gruntowe, o ile nie będą mogły być z hipoteki usunięte.

Połowa pozostałej reszty przedstawia ilość pożyczki w Listach zastawnych, jaka może być według §. 29 Statutów udzielona, jeżli dobra są zupełnie wolne od innych długów (§. 33 Statutów) i bespieczeństwo hipoteki z innych powodów nie ulega wątpliwości.

Gdzie według nowego pomiaru katastralnego rozległość gruntów jest znacznie większa, jak według arkuszy indywidualnych z r. 1820, tam rezultat nowego pomiaru może być użyty do zrektyfikowania rozległości.

Kto chce mieć także podatek domowy (klasowy nie czynszowy) przyjęty do rachunku, będzie musiał przed odebraniem pożyczki udowodnić, że budynki swoje w wartości przynajmniej połowie stokrotnego podatku domowego wyrównywającej, w Towarzystwie ogniowem przez Dyrekcyę wskazanem na lat pięć następnych ubespieczył.

Na podstawie wiarygodnych dat o cenach kupna i czynszach dzierzawnych, oraz wiadomości w razie potrzeby przez Dyrekcyę zasiągniętych, może być przyjęta wartość hipoteki aż do 50% wyższa, niż ją wykazują powyższe obliczenia.

Do podań o udzielenie pożyczek mają być dołączone następujące Allegata:

1. Świeży **Wyciąg hipoteczny** (Extrakt tabularny) ofiarowanych na hipotekę dóbr. W razach gdzie pożyczkę mają poprzedzać intabulowane ciężary gruntowe lub inne, które atoli nigdy nie mogą przewyższać $^1/_{10}$ wartości dóbr, a których objętość w Wyciągu hipotecznym niedość jasno jest wskazana, muszą być przedłożone kopie tabularne dotyczących dokumentów.
2. **Arkusz indywidualny** pożytku z gruntów dominikalnych (Individueller Grundertragsbogen) przez Urząd podatkowy wydany, z domieszczeniem podatku gruntowego z dodatkiem $^1/_3$ części, atoli bez wszelkich innych dodatków, i z poświadczeniem: czyli i które z wykazanych parceli przeszły może na rustykalne lub inną własność, a to według wydanych do urzędów podatkowych Rozporządzeń krajowej Dyrekcyi finansowej lwowskiej z dnia 28° Kwietnia 1857 L. 43805, a krakowskiej z dnia 6° Listopada 1858 L. 23844.
3. Dokładny **Wykaz opłacanych teraz podatków** z gruntów i domów, z wymienieniem szczegółowém ile wynoszą pierwotne stałe podatki, a ile dodatki na potrzeby wojenne, indemnizacyjne, krajowe i powiatowe. Wykaz ten ma być również przez Urząd podatkowy wydany.
4. W razie potrzeby wykazania większej rozległości gruntów: Wykaz urzędowy przestrzeni ofiarowanych na hipotekę dóbr, według **nowego pomiaru** katastralnego, z wyszczególnieniem pojedyńczych kategoryi gruntów (Kultur-Gattungen). To się nie tyczy dóbr byłego okręgu krakowskiego, gdzie Allegat 2 już będzie z nowego pomiaru.
5. W razie gdy żądający pożyczki sądzi, że dobrą jego mają znacznie większą wartość, jak ta, którą stokrotny podatek przedstawia, może przedłożyć kontrakty kupna, działy familijne, akty licytacyi i. t. p., wszakże tylko po roku 1848 zdziałane **i intabulowane** dokumenta, a to w oryginałach lub kopiach tabularnych; lub też kontrakty dzierżawne między rokiem 1848 a 1868 zawarte, także w oryginałach lub kopiach wierzytelnych.

We Lwowie dnia 12 Listopada 1868.

Drukarnia zakładu narod. im. Ossolińskich.